Rodina a domácnost.

(Pokračování.)

Hochům hodí se v témže stáří zvláště honby, vojáci, prapory, šavle, pušky a děla, ovšem že taková, jimiž sobě ani jiným neuškodí, domky zvláště rozkládací, vozíky, špalíčky ku sestavování všelijakých věcí, jež pak mohou porážet neb rozstřílet a t. d. O vlem i tu nesmíme být příliš přísni. Bystrromyslný hoch se zajisté náramně raduje, když od nás první olověné neb mosazné kapesní hodinky obdrží, avšak nechtějme ho plísnit, když druhý neb třetí den hodinky rozebral a zkazil; — učinil to ze zvědavosti a tu netřeba stlumovat, nýbrž pravou cestou vodit, protože pak dítěti neuškodí, nýbrž duševní rozvoj jeho podporuje. Dítě, kteréž veškeré své hračky bez pohromy zachová, činívá to z netečnosti a rodičům později málo radosti působí, jestliže se ku větší duševní čilosti nevzbudí. Stává ostatně i dětí, již právě z té příčiny ani si hráti neumí; těch musíme litovat, avšak ku hraní je nelze nutit. Trpělivostí a laskavou rozmluvou, zvláště však příkladem jiných si hrajících dětí, se mnohdy u takových netečníků chuť k hraní probudí. Dejme jim veselých společníků, uveďme je mezi dobré druhy a snadno docílíme, co by se jináče nedocílilo. Z počátku takové netečné dítě snad pouze přihlíží a kouká, jak si druzí hrají, avšak již tím se baví a pozvolna béře vždy většího podílu, jestli totiž tělesný aneb duševní nedub nebyl příčinou neobyčejné jich netečnosti. Ovšem se ale nesmíme prvním snad dosti nejapným pokusům smáti, pročež i o to se postarati musíme, aby se mu druzí nesmáli. Zvláště snadno matka takové dítě ku samočinnému hraní přivede, když vedle něho se posadivši hru, kterou dříve u jiných dětí spatřilo, započne, avšak nikoliv ono nevyzve, aby si též hrálo. Za malou chvíli dítě mysléc, že matka ku svému vlastnímu vyražení hru začala, pozvolna též podílu béře a konečně si samo hraje, že mateč srdce v těle okřeje, když se na miláčka svého podívá. Dospělejším můžeme též o hodném hošíčku aneb roztomilé holčice povídat, kterak oni si rádi sami hrávali, avšak též mnohdy matinku neb tatíčku prosívali, aby s nimi si hrála a dosti často takové pobídnutí divy spůsobí. Hlavní věcí tedy zůstane, aby ti, kdož okolo dítěte bývají a je opatrují, patrné zalíbení z jeho hry jevili a na nich podílu brávali, buďto skutkem, jestli možno, aneb příležitostně laskavým slovem, vhodnou radou a pomocí, když ji dítě potřebuje; účastenství takové dítě těší a ono si tím raději hraje. Sdílejmež tedy upřímně radostí dětí, naší péčí svěřených a budeme míti mnohem méně práce a lepší výsledek.

DÍTĚ NESMÍ SE HRANÍM PŘESYTIT.

Když se dítě hraní nasytilo, nechtějmež ho nutit, aby opět znova si hráti počalo, aniž mu k tomu nedomlouvejme nýbrž hleďme toho, aby se hra dle potřeby proměnila. Konečně nesmíme také zapomenout, že se to má s dětskou hrou jako s prací dospělých. Právě tak jako práce unaví, i hraní konečně dítě unaví, a jako dospělému konečně odpočinku zapotřeby, tak musí i dítě si odpočinout, aby později s novou čilostí ku práci své, t.j. hře se vrátilo. Může tedy i dokonce bez zaměstnání po nějakou chvíli potrvat a nikterak se proto nenudí. Dbejmež o to, aby dítě hned od počátku svých hraček pořádně ukládalo, jakmile od hry ustane. Není to nikterak přespřísný, pedantický požadavek, kteréž tu klademe, nýbrž pouhá nutnost, protože právě nedbanlivostí v tomto ohledu u dětí přirozený cit pro pořádek se utlumí a první zárodek nepořádnosti vyvíjí. Není tedy nikterak rádno, aby vychovatel neb chůva, zkrátka někdo jiný, nežli dítě samo o uložení hraček pečoval. Může se ovšem snadno státi, že nám dítě při ukládání svých hraček, jsouc již příliš ospalé, usne, aneb že ukládajíc jich, si znova hráti začne, ač čas ku spaní, jídlu neb jiným pravidelným domácím výkonům přišel a pak nelze aby ono samo ještě hraček dokona složilo; avšak to nikterak nevadí pravidlu, aby obyčejně dítě samo jich složilo; — jestli pak se nám co takového, jako jsme udali, přihodí, raději sami práci dětskou dokončíme, nežli bychom svěřence svého zaby k nedbalosti vedli a uspořádáno musí vše být, nežli cos druhého započne.

Nesmyslné to mínění, že by se krasochuť neb pravý vkus u dětí tím vyvinul neb tříbil, když se jim pouze takové hračky podávají, jež jsou skutečně pěkné neb krásné; že tedy na př. pouze hezké loutky u děvčat trpět smíme a porouchané, ku př. bez nosu neb jinak dítětem samým pokažené, se musí vyměnit. Za jedno bývají právě takové hračky, jimž vlastní rukou cokoliv přidáno neb uamuto, vzdor své nehezkosti dětem nejmilejší, a zadruhé si dítě obrazotvorností svou beztoho hračku dle libosti představuje a nikoliv tím se nebaví, že na př. loutka jeho dle nějakého krásného vzoru jest dělána. Ostatně netvrdíme, že by snad hezké loutky se proto zavrhnouti měly a hračky dle předpisů krasochuti neměly dělati, avšak myslíme, že krása jejich jest pro dítě vedlejší věcí a nikoliv první neb hlavní. Naproti tomu zcela se shodujeme s onými, že hračky ošklivé, potvory neb podobné nestvůry představující nikterak se nehodí, pokud spolu k smíchu nevybízí aneb jako mužík ku rozmačkání ořechů praktickým svým užitkem se dítěti samy neodporučují.

HRA NEBUDIŽ NIKDY SPOJENÁ S ÚMYSLNÝM A PATRNÝM POUČOVÁNÍM.

Pravidlo toto budiž každému hlavním vodítkem, komu opatrování útlých dítek svěřeno. Proto nejsme nikterak přátelé předčasného vyučování; — hra může dětskou mysl bystřit a k přemýšlení ho vybízet, může se tedy hrou samou též poučit, avšak hry pouze k účely vyučování určené, neschvalujeme. V tomto ohledu nedáme se mýlit zdánlivým úspěchem; — jsouť to právě jenom zdánlivé pokroky a věčně pravdivý zůstane výrok, že cokoliv se proti přírodě docílí, bez valného zůstane výsledku. Naproti tomu opakujeme, že dětské hry mohou a mají ku vychování dítěte přispěti a nemyslíme, že by vhodné hry neměly a nemohly spolupůsobit ku rozvoji rozumu, citu a vůle dítěte, avšak to vše se staniž mimochodem a takořka vlastním působením duše dětské, hrou ku činosti probuzené. Všeliké hry podobné, kdež dítě trpělivým skládáním konečně to docíliti může, co se mu ukázalo aneb v obraze předložilo, spíše se hodí pro starší 6—8leté dítky, ale menší děti mnohem raději si hrají tak, že jim svobodno z podané látky cokoliv dle vůle své si utvořit, a k tomu je vede přirozený pud tvořivosti, jež neradno utlumovat.

SOUDRUZI HER DĚTINSKÝCH.

Kdož by z nás si nezpomínal soudruhů prvních her dětinských? — Komu by, an blažených dob dětinských vůbec zpomíná, netanuli na mysli oni neb ony, s jimiž svých radostí sdílel? Zajisté nikomu, a každý sám uzná důležitý vliv, jakýž oni soudruzi prvního dětinství na veškerý duševní jeho život měli a míti museli. Buďmež tedy pozorni při volbě soudruhů pro naše děti nebo pro svěřence své, oni nemívají menšího vlivu na tyto nežli rodičové jejich. Ovšem jest to věcí zcela přirozenou, že každé dítě, tak jako dospělý člověk, jemuž srdce upřímné se zachovalo, rádo s přítelem se soudruhem své radosti sdílí, s ním se těší a s ním si hráti přeje, avšak tato první společnost mnohdy nad veškerým života směrem rozhodne. Přejme tedy dětem společnosti vhodných soudruhů, však nechť jsou skutečně vhodní soudruzi; — jinak by bylo lépe, aby svěřené nám dítě o samotě si hrálo a společnosti vůbec ještě nepoznalo, — ostatně zůstane nejlepší společností vždy pečlivá matka, pokud se ona myšlénkám dětským přispůsobiti a v ně vpraviti dovede. Děti pospolu hrající buďtež zvláště, pokud nejsou členy jedné rodiny, bratři neb sestry, vždy tak vybrány, aby vzájemný vliv, jakýž nutně na sebe mají, oboum prospíval; nesmí tedy jeden druhého daleko předčiti v stáří a dílem i v jiném poměru.

Hra u dětí jest jak opětovaně bylo řečeno, právě to co práce a učení u dospělejších, a hrajíce si spolu děti jedno od druhého dobrých i zlých návyků, mravů i nemravů přijímají; ony se navzájem učí a vychovávají. Jestli že tedy již hra jednotlivého dítěte neustálé pozornosti matky požaduje, tím více této třeba, když jich větší počet pospolu si hraje. A však právě tu třeba také, aby hned od počátku dle pevných zásad si počínala a každé příležitosti se uchopila, kteráž se jí ku poučení dítěte jejího naskytne.

Z Čech a Moravy.

* Oběť požáru. — Dne 11. m. m. při vypuklém požáru v Rokytnici uhořela 19letá služka Anna Janovcova ze Slatiny. Bližší zprávy o neštěstí tom sdělují se tyto: Oheň vyšel v 5 hodin ráno ze stodoly pana Klementa Nutze a náramnou rychlostí se rozšířil na hospodářské stavení a obydlí, což vše se zásobami a nábytkem padlo rozkácenému živlu za oběť. Také lehlo popelem celé skladiště kupce Porgesa. Nešťastná služka, chtějíc zachránit svoje věci, odvážila se do plamenů a zahynula při tom. Škoda spůsobená nedá se ještě detajlně určit, páčí se ale na 30,000 zl.

* Ve čtvrtek 9. ledna roznesla se v Povičkách zpráva, že tamější farář P. Fr. O. se oběsil. A skutečně bylo tomu tak. Trápila ho jakási nezhojitelná nemoc a ta přiměla ho k sebevraždě. Kostelník nalezl ho v ložnici oběšeného. Na stole ležel napsaný kšaft. Pohřeb odbýval se v sobotu za hojného účastenství obecenstva.

* Hromadná travička. — Zmínili jsme se, že v Německém Brodu byla dne 5. ledna rodina Fiedlerova, sestávající z otce, matky, syna, a dcery, nalezena otrávená. Otec a syn byli již mrtvi, dcera a matka byly lékařskou pomocí zachráněny. Pytváním mrtvol zjistilo se, že byli otrávení otrušíkem a jest Fiedlerová v podezření, že chtěla celou rodinu žijící v neurovnaných poměrech otráviti.

* Souboj v Praze. "N. L." vypravují: Těchto dnů vyjádřil se na Malé Straně bydlící hrabě nepříliš lichotivým spůsobem o choti jistého učitele francouzského jazyka. Uražený, nevěda, jakým spůsobem by své cti učinil zadost, vyzval hraběte na souboj, který se odbýval v neděli odpoledne v lesíku, asi hodinu od Prahy vzdáleném. Sekundanti ustanovili 100 kroků co distanci. Oba soupeři vystřelili současně. Hrabě jest dosti těžce na hlavě poraněn, učitel francouzského jazyka byl lehce na tváři raněn. Ranění dopraveni byli, když lékař rány jejich byl obvázal, do svých bytů.

* Michal F., desátník, bojoval také u Brčky. Tu přilítla nepřátelská koule, narazila na tobolku, již měl v náprsní kapse a v ní čtyry padesátky a šest desítek, a značně je porouchala, takže staly se nebernými. Podivnou náhodou vojínu nestalo se nic. Chladnokrevně sebral prostřelené bankovky a ohlásil případ u velitelství, žádaje za jiné peníze. Žádosti jeho nebylo vyhověno, protože prý v reglementu nestává ničeho, z čeho dalo by se soudit na právo jeho žádosti. Voják předložil nyní bankovky co corpus delicti a žaloval vojenský erár, stoje na svém, aby byl odškodněn. Rozsudek bude vynešen co nejdříve a neopomeneme jej svým čtenářům pro jeho zajímavost sdělit.

* Nová Barbora Ubrykova. Z Landškrouna se píše: Sedmnáctiletá sličná nevlastní dcerka majitele domu Jana Muellera v Nové Vsi zamilovala se do chasníka, jenž spořádaností svojí požíval všude přízně. Přísný otčím nechtěl však poměru tomu, ano dověděv se, že Terezie Lerchova schází se s mladíkem oním, trestal ji surově. Na podzim minulého roku odešel chasník do Prahy, avšak od toho času zmizela i dívka, o níž otčím vyprávěl, že ji poslal někam na venek. Před několika dny oznámila služka Müllerova u okresního soudu v Landškrouně, že ukrutný otčím má nešťastnou pastorku zavřenou ve chlévě. Vyslaná komise nalezla také ve chlévě Terezii Lerchovu, jež nemajíc ani kouska šatu na sobě na nečisté slámě ležeti musela. Dívka byla dána v náležité ošetřování a se surovým otčímem zavedeno vyšetřování.

* Dne 12. ledna objevil se v Praze skvělý meteor, který i v jiných místech na venkově byl pozorován. Tak píše se z Mostecka, že zvláštní ten zjev pozorován tam byl také. Pohyb byl směrem od jihozápadu k severovýchodu a po celou dobu zjevu toho byla vůkolní krajina jasně ozářena. Detonace byla tak silná, že sklenice jakoby při zemětřesení cvrnkaly a obyvatelé udšení vybíhali z obydlí. — V Roztokách u Prahy zaduněla rána vzduchem tak mocně, že zatřásla se okna, ano více tabulí se rozbilo. V některých staveních zamčené dvéře samy se rozlétly a nádobí ve světnicích se třáslo, takže všichni myslili, že nastalo zemětřesení. V okamžiku, kdy meteor po obloze směrem jihozápadním rychlostí blesku se pohyboval, byly všecky okolní sněhem pokryté vrchy a kopce světlem jako by za dne ozářeny a lesk světelného tělesa byl tak intensivní, že až zrak přecházel. — V Dobřichovicích na české západní dráze rozlil meteor nad celou krajinou tolik záře, že myslelo se všeobecně, že hoří. Rána při prasknutí byla silnější, než když hrom uhodí.

* Otcovrah. — Z Písku na Moravě si píše: Domkář Jakub Nejezchleba v Písku na Moravě, zastával v tamější lichtenšteinské obradě po několik roků již úřad hlídače. Syn Nejezchleby, 26letý muž, dříve u písecké pošty zaměstnaný, byl před nedávnem pro rozličné nesprávnosti, jichž dopustil se ve svých výkonech, propuštěn; podařilo se mu však zaopatřiti si místo nádenníka na tamnější železniční stanici. Mezi otcem a synem Nejezchlebou, člověkem to urputným, došlo to často k bouřným výstupům, a nejednou hrozil mladý Nejezchleba otci svému, že ho probodne. Dne 13. ledna vstoupil opilý do bytu rodičů svých a počal zde spílat a zuřit. Mladší bratr vytýkal mu nestoudné chování, čímž popuzen, uchopil nůž a bodnul 15letého bratra mezi lopatky. Otec, který ležel na posteli, vzchopil se, aby přispěl hochu ku pomoci; jakmile to však surovec spozoroval, vrhl se na otce a vrazil mu nůž do břicha. Smrtelně zraněn klesl starý Nejezchleba k zemi; vrah odhodil nůž a uprchl, byl však, prvé nežli uplynulo půl hodiny, chycen a spoután. Rozzuřený lid se naň vrhnul a chtěl ho roztrhat. Soud lidu vykonán na něm strašným spůsobem; krví zbrocen naložen otcovrah na vůz a odvezen do Uherské Ostravy, kdež odevzdán okresnímu soudu. Otec zemřel následkem smrtelného zranění již druhého dne. V Písku rozšířena, ač dosud nepotvrzená zpráva, že vrah, zvěděv o smrti otce svého, se ve vězení oběsil.

Rozmanitosti.

— Jedenadvacet lidí zahynulo. Velké neštěstí v báních udalo se v pátek v šachtě Leopoldově v Hodruši u Štávnice v Uhrách, kde se nepozorností havířů oheň vznal, který se ihned po celé šachtě rozšířil. Úředník Nagy a dvacet dělníků, nejvíce to otcové rodin, byl již jen co mrtvoly vytaženi a myslí se ještě že několik jiných mrtvých v šachtě leží.

— Hrozná bída panuje mezi bosenskými a hercegovskými uprchlíky, kteří byli nedávno nuceně domů dopraveni. Vláda konečně nahlédla, že je nemůže bez pomoci nechat. Posílá se pro ně obilí do přístavů dalmatských. V Mostaru sestoupil se výpomocný výbor, který dosud sebral 10 000 zl. a mnoho šatstva.

— Londýn hlavní město Anglicka rozprostírá se na 700 čtverečních anglických mílích. Obyvatelů, kteří nejsou v Londýně narozeni, čítá 37 procent, tedy více, než mají největší dvě hrabství anglická Devon a Gloncester dohromady. Každé čtyry minuty narodí se jedno dítě, na každých 6 minut připadá jedno úmrtí. Obyvatelstvo rozmnožuje se denně o 205, ročně o 75,000 osob. Ulice londýnské mají dohromady délky 7000 anglických mil; každoročně přibývá 28 mil nových ulic a staví se 9000 nových domů. V Londýnském přístavu kotví každodenně 1000 lodí s 9600 námořníky. Průměrně zatkne se do roka 73.000 osob. Cizinců zdržuje se v Londýně mnohem více než 100.000. V Londýně jest více katolíků než v Římě, židů více než v Palestýně, Irlanďů více než v Belfastu a Škotů více než v Aberdeenu.

— Tajné výbory v Bosně pracují dle dopisu "Petrohradských Vědomostí" k novému pozdvižení, jehož účelem bylo by vypuditi ze země rakouské vojsko. V provolání, které tajné výbory vydaly, stojí: Náš národ chce být buď samostatným anebo spojeným s Černou Horou a Srbskem, jakjuž roku 1877 prozatímná národní vláda prohlásila. Jisto je, že se v horách a lesích bosenských skrývá neobyčejné množství hajduckých čet, o nichž ale nemožno nyní rozhodnout, jsou-li to příští povstalci anebo pouze lidé zbavení výživy, kteří si násilím vezmou, co nemohou po dobrém dostat. Pochybujeme, žeby se v Bosně chystalo povstání proti Rakousku. Vhodná příležitost k povstání byla v listopadu, když Sáva tak se rozvodnila, že obsádka bosenská zůstala skoro bez potravy a spojení. Když se tenkrát nic nestalo, sotva se již co přihodí.

— Organizační statut pro Bosnu a Hercegovinu záleží v tomto: § 1. Vrchní správa Bosny podřízena společnému ministerstvu, komise vídeňská pak jest orgánem poradním. Každé ze tří společných ministerstev a přednictva cislajtánského a uherského ministerstva vyšlou do ní po jednom členu. § 2. Jmenování členů a náhradníků komise vyhraženo jest schválení císařovu. Předsedou komise jest zástupce ministerstva zahraničního. § 3. Komise odbývá týdně schůze, v případě potřeby schůze mimořádné. § 4. Komisi předloženy budou všechny záležitosti Bosny se týkající k prozkoumání. § 5. O věcech finančních a vojenských referovati budou zástupci příslušných ministerstev říšských, o všem ostatním zástupce ministerstva zahraničního. § 6. K vyřízení otázek zvláštních svolá komise poradu znalců. § 7. V schůzích povede se protokol. § 8. Návrhy komise vyřizovány budou říšským ministerstvem. § 9. Komise volí zvláštní výbor. § 10. Výbor tento vyřizuje veškeré záležitosti běžné. § 11. Otázky, o kterých komise nemůže rozhodnouti, vyřizují se říšským ministerstvem. § 12. Veškerá nařízení stran správy v Bosně a Hercegovině dějou se jménem říšského ministerstva. § 13. Pomocný personál komise vzat bude prozatím z říšského ministerstva. § 14. Podávání zpráv o jednotlivých otázkách dítí se bude jak naznačeno v § 5. Komise účty zaslané správou v Bosně předkládá nejvyšší účtárně k prozkoumání. — Výlohy na civilní správu v Bosně a Hercegovině rozpočtěny jsou ročně na 2,028.000 zl.

— Obžalovaný státní pokladník. Sněmovna zástupců v Missouri zvedla obžalobu proti státnímu pokladníku Gatesovi, obsahující šestero článků. První prohlašuje, že v lednu 1877 nezákonitě s úmyslem ošiditi stát, vzal $6421 z pokladny a uložil je v Nat. Exchange banku v Jefferson City. Druhý článek podobá se prvnímu, však uvádí sumu $103,355, kterouž uložil v National banku státu Missouri. Třetí článek podobný jest předešlým, uváděje sumu $837,127 uloženou v banku St. Josephském. (Pokladníku státnímu vůbec se totiž popírá právo, ukládati peníze veřejné v bankách, dle ústavy a zákonů v Missouri, až děje se to v celé Unii napořád.) Článek čtvrtý klade za vinu spiknutí mezi jmenovaným pokladníkem a jistými peněžníky k vůli libovolnému nakládání s fondy státu patřícími. Uvádí se v něm suma $506,000 uložena v Mastin a St. Joseph banku. Pátý článek též viní z nezákonitého uložení $325,000 v Mastin banku. Šestý klade mu za vinu, že vzal $5000 nezákonitým spůsobem a dal je Riedovi a Cheesemanovi, aby chránil je před ztrátou co rukojmí v první při, kterou zavedl v říjnu 1878 proti Mastin banku. — Úpadkem banků, jimž pokladník peníze svěřoval, pozbyl stát nejméně $300,000. Doufejme že alespoň v Missouri, jehož ústava i dotyčné zákony jsou dobré, zpronevěřilý pokladník neujde zaslouženému trestu. "Slavie."

Do okolí Wahoo.

Nejlepší
Dříví a prkna,
jakož i všechny stavební potřeby,
jakož i
dveře, okna, vápno, papír i chlupy do malty a t. d.
KOUPÍTE NEJLEVNĚJI U
Ant. Jansy
na 3. a Broadway ulici
VE WAHOO NEB.

HOTEL de Villa Koňa,
de capitano del Mexikano
Georges l'Elblingez,
WAHOO, NEB.

V tomto hostinci poslouženo bude všem pánům hostům vždy k úplnému uspokojení, jak nejlepšími nápoji, tak též i chutnými pokrmy a skvostnou postelí. Každého krajana rád uvidí a s ochotou obslouží JIŘÍK ELBLING,
de capitano del Mexikano.

Kalendářů
máme již po skrovnu. Kdo chce obdržeti kalendář zdarma co premii, nechť si přispíší s předplacením.

Přímý a pravidelný přeplav
Z Bremen do Ameriky aneb naopak.
KAREŠ & STOTZKÝ,
29 Bahnhofstrasse, Bremen, Evropa.
Pro celé císařství rakouské jediní splnomocněnci bremské PAROPLAVEBNI SPOLEČNOSTI.
Přepravují cestující po chvalně známých poštovních párnících
"SEVERONĚMECKÉHO LLOYDU"
za ceny nejlevnější. — Přeplavné v mezipalubí s celým stravováním obnáší:
$30.00 papírů pro osobu přes 10 roků starou.
$15.00 " " dítka od 1 do 10 roku stáří.
$2.50 " " kojence pod 1 rok stáří.
Zpáteční přeplavní lístky vystavuje v ceně snížené pan
Franta Brodsky, 26 Avenue C. v New Yorku.
Severoněmecký Lloyd jest největší společnost paroplavební v Německu an čítá **27** velkých železných parolodí po nichž se 613.772 osob do konce roku 1876 šťastně přeplavilo. Žádné odůvodněné stesky se proti nim posud neozývali; haní-li je kdos, činí to buď *z návodu našich nepřátel aneb k vůli své ziskuchtivosti.*
Jednatelové v státu Nebraska jsou:
v Omaha, pan JAN ROSICKY, MAJITEL "POKROKU ZAPADU"
v Crete, " J. JINDRA,
kteří přijímají peněžní částky za přeplavní lístky jakož i k další zásilce do Čech, Moravy atd.
Kdoby povolával za sebou do Ameriky své přátele aneb známé, nechť nám sdělí jejich adresu; my zpravíme je ochotně o všem k cestě potřebném a postaráme se o správnou jejich přepravu.
Dopisy na nás buďtež adresovány
Kares & Stotzký
Bahnhofstrasse 29 v Bremen,
Europe.